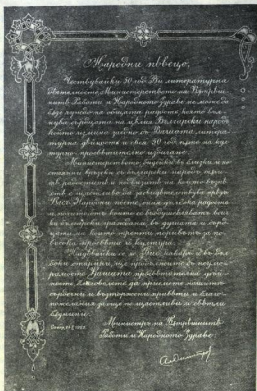

АДРЕСИ

Отъ Министерството на Вътрешните Работи.

На Тозицини
Корниа (отъ оръхово дърво — рѣзба) отъ адреса на Софийския Университетъ.

Госпожи и господа,

Азъ се отклонихъ малко отъ цѣлата си, а ти бѣше да излязешъ отъ нея, която азъ не искамъ да разпуснахъ платно ми същество. Но не правно бѣхъ се силно да прѣкъсамъ съ душъ светла радостъ въ душата си и сияюща безжурна благодарностъ за почетна, съ която съмъ удостоенъ — почетъ велика, каквото не съмъ да мисля дори най-разводното честолюбие на частно лице. Човѣката дала побора цѣлъ свѣтъ велики чувства, ала човѣкътъ езикъ е ограниченъ, недостатъченъ да ги изрази.

Ваше Величество,

Сило съмъ покръглетъ отъ високата честъ, която ми правите съ привѣтственото си, ползвателно спонсорието си съ народната душа. Мога Ви да приемете изказа на моята почителна и галбоявна признателностъ. Ти става още по-голямо народа най-високия звякъ на държавно отгание, съ което благодарностъ ме почетете.

Моята гореща благодарностъ и кѣмъ привѣтствителна на Парламента, на Църквата и на Армиата за тѣхнитъ поддръжки, на Българската Академия на Наукитъ, които ме прогласава за свой почетенъ членъ;

на Софийския Университетъ, почетенъ съ съ академичната титла докторъ по славянска филология и литература;

на Сѣвмъ на българскитъ учени, писатели и художници, на Сѣвмъ на българскитъ писатели, дѣла центра на работната мисълъ, на творческия гений на България;

на Художествено-Индустриалното Училище за нещастна изарна на почетъ къмъ мене; сѣдно и на Муниципалното Училище; на учебнитъ заведения изобщо и на учащата се младежъ, носителя на нашето бъдеще; на културнитъ, просвѣтитъ и благотворителни корпорации;

благодаря на стоваришата Община Сѣвмъ и на варненскитъ гражданъ, пожелали ме съ особеното си

внимание; сѣдно и на разнитъ общини въ провинцията; на окръжнитъ постоянни комисии; на дневни и периодически печатъ; на всички дружества, братства и сѣзии, промишлени и търговски организации; на поздравитъ на религиознитъ общини въ царството; на двата юбилейни конгреса, на чийто гръбъ се дължатъ двата високочестни сборника, посетени на мене; на Народния Театръ специално и на артиститъ въ него; на депутатскитъ отгивъ; на моитъ приятели и заронити сътрудници; и на всички, на всички организации и частни лица — за тѣхнитъ мѣли и склѣни привѣти, много отъ тѣхъ приручени съ драгоценни художествени и други подарци.

Азъ съмъ трогнатъ, умилненъ до сѣзии отъ благодарностъ на всички български и човѣчки чувства на всички ония, които ме поздравиха.

Кѣското врѣме не ми позволява да говоря поотделно и излъго. На всички привѣтствителни на просвѣтата и културата изобщо ще кажа:

Братъ, обочавай ми, почитай ми, шие сте възможна, творческата мощъ на България, живо изпълнение на нейната енергия по свѣтлото поле

на прогреса. За мисъ е било винаги голъма честъ да се броя въ вашитъ редове*.

На привѣтствителна на родити ми войска ще кажа: Герои, посланици ми съ Више и вашитъ бойни другари отъ занаса съ яката дѣсница на България, дѣсницата, която умишана главата в съ неулхиаема слава. Вие забвяхте на въкъветъ всички припрѣти отъ самопожертвувание и героизъмъ. Вие бѣхте и ще бъдете крѣпостта на България. Показвахъ се и прѣдъ памѣтла на героитъ, паднали на бойното поле за отечеството — свещени жъртви на свето извънение дългъ*.

На васъ, жални еднородити отъ Македония, Тракия и Добруджа, остана извънъ границата на България, чеда раздѣлени отъ любимаа майка, павета за васъ, които днесъ тѣя трогателно ме привѣтствувате, ще кажа: Мили, искрѣрени братъ, изкушавай ми македонския привѣтъ. Тържествено! Куражъ! Неизрада не е твоята, триумфътъ на насилието е къкъ. Трагедъ е само триумфътъ на разума, на съизгнѣта, на справедливостта. И той ще настѣне!*

Сѣдмѣтъ за особенъ дългъ да благодаря на почитаемия Министерски Сѣвмъ и на господа народнитъ привѣтствителни за вниманието, на което бѣхъ предметъ неотдавна отъ ието на държавата и народа, внимание не-обичайно, прѣвъ пътъ оказано на българския писателъ, на българската книжнина. Дѣлъ миѣ благодарна и отъ неѣна страна.

И Въмъ, Господине Министре на Народната Просвѣта, които се дължи благодарнитъ почитъ за горния актъ, моята горна благодарностъ. Важно живо участие, изразено тѣя краснорѣчиво и словомъ и дѣломъ, ме трогна до глѣбинитъ на душата ми. Цѣнени изпитателното значение на признателноа като твоя, Вие и голъма разбирателностъ съизгнѣвате за неговия дългъ и тържественостъ. Благодарна.

Отъ Сѣвмъ на българскитъ писатели.